

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **Goodwill Partner International Cars a.s.**,
se sídlem Václavské náměstí 777/12, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2024, č. j.
118680/2024/KUSK/OSŽPSÚ/RAU,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 8. 2024, č. j. MUCE 176910/2024/OP. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobce vinným ze dvou přestupků podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterých se žalobce dopustil tím, že dne 3. 3. 2024 a dne 17. 3. 2024 v rozporu s ustanovením § 18 odst. 3 zákona o silničním

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 6 000 Kč a rovněž povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 2 500 Kč.

2. Žalobce uvádí, že nebyly splněny zákonné podmínky pro uplatnění odpovědnosti provozovatele vozidla, neboť podle názoru žalobce mělo být řízení vedeno proti řidiči, přičemž namítá, že správní orgán I. stupně neučinil žádné kroky ke zjištění totožnosti řidiče, přestože mu žalobce potřebné údaje sdělil.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce údaje potřebné ke zjištění řidiče sdělil. Žalobce pouze obecně tvrdí, že se vyjádřil, aniž by doručení, nebo alespoň odeslání tohoto vyjádření prokázal. Ze spisové dokumentace vyplývá, že se žalobce nevyjádřil ani k jedné ze dvou výzev (ze dne 19.3. a 25.3. 2024), neuhradil výše uvedené peněžité částky a nesdělil totožnost řidiče.
4. Na základě výše uvedených důvodů správní orgán I. stupně odložil přestupky nezjištěného řidiče, který měl vozidla ve dnech uvedených, řídit. Správní orgán I. stupně zahájil dne 17.7. 2024 společné řízení o přestupcích provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Ze spisové dokumentace dále vyplývá, že žalobce poprvé uvedl jméno řidiče v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
5. Žalovaný dále namítá, že v případě povinnosti správních orgánů uvedené v ustanovení § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu k učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku, postupoval správní orgán I. stupně v souladu s platnou právní úpravou a judikovaným způsobem, neboť zaslání výzvy k úhradě určené částky a ke sdělení totožnosti řidiče provozovateli vozidla dle ustanovení § 125h zákona o silničním provozu je jediným a dostačujícím způsobem, kterým se správní orgán může informace o řidiči dozvědět, nebyli-li ztotožněni při spáchání přestupku.
6. Při jednání před soudem dne 2. 4. 2025 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Žalobce byl při jednání vyzván soudem, aby uvedl, kdy a jakým způsobem sdělil správnímu orgánu totožnost řidiče a předložil doklady prokazující tato tvrzení. Žalobce na tuto výzvu své tvrzení neupřesnil ani nedoložil.

II. Obsah správního spisu

7. Z oznámení Policie České republiky (Krajské ředitelství hlavního města Prahy) o přestupku ze dne 19. 3. 2024 vyplývá, že dne 3. 3. 2024 byla vozidlu X, jehož provozovatelem byl žalobce, naměřena v Černošicích rychlost 163 km/h (po zohlednění odchylky 158 km/h), přičemž na daném úseku byla nejvyšší povolená rychlost 130 km/h.
8. Z oznámení Policie České republiky (Krajské ředitelství hlavního města Prahy) o přestupku ze dne 25. 3. 2024 vyplývá, že dne 17. 3. 2024 byla vozidlu X, jehož provozovatelem byl žalobce, naměřena v Černošicích rychlost 184 km/h (po zohlednění odchylky 178 km/h), přičemž na daném úseku byla nejvyšší povolená rychlost 130 km/h.
9. Správní orgán I. stupně ve výzvě ze dne 19.3. 2024 vyzval provozovatele vozidla k uhrazení peněžité částky ve výši 750 Kč.
10. Správní orgán I. stupně ve výzvě ze dne 25.3. 2024 vyzval provozovatele vozidla k uhrazení peněžité částky ve výši 1250 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

11. Na výzvy k uhrazení částek 750 Kč a 1250 Kč žalobce nereagoval, a proto správní orgán I. stupně dne 11.7. 2024 vydal usnesení o odložení věci podezření z přestupku řidiče z důvodu nezjištění řidiče.
12. Následně vydal správní orgán I. stupně dne 15. 7. 2024 příkaz, jímž shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodech 7 a 8 rozsudku porušil ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 6 000 Kč. Dne 25. 7. 2022 podal žalobce proti tomuto příkazu odpor.
13. Správní orgán I. stupně vydal oznámení o pokračování v zahájeném správním řízení ze dne 2. 8. 2024, které je dle ustanovení § 88 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) vedeno jako společné řízení, neboť žalobce se přestupku dopustil porušením více skutků. Dle ustanovení § 80 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ustanovení § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu nebylo nařízeno ústní jednání.
14. Dne 21. 8. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 6 a 7 rozsudku porušil ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 6 000 Kč.
15. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 29.8. 2024. Dne 13. 9. 2024 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

III. Posouzení věci krajským soudem

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná.
17. Žalobce namítá, že správní orgán I. stupně nepodnikl potřebné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Tato námitka není důvodná. Soud konstatuje, že ke zjišťování totožnosti řidiče žalobce vůbec nedal správním orgánům prostor, neboť na výzvu ke sdělení údajů o řidiči nijak nereagoval a správní orgán I. stupně tak postupoval jediným možným způsobem – odložením věci řidiče a zahájením řízení se žalobcem jako provozovatelem vozidla. Údaje o řidiči uvedl žalobce poprvé až v podaném odvolání, tedy opožděně. Tvrdil-li žalobce v podané žalobě a při jednání soudu, že totožnost řidiče správnímu orgánu prvního stupně včas sdělil, soud konstatuje, že toto tvrzení žalobce pokládá za zcela nevěrohodné. Ve správním spise se žádné takové sdělení žalobce nenachází a žalobce ani na přímý dotaz soudu nebyl schopen sdělit žádné podrobnosti o tvrzeném sdělení údajů o řidiči (žalobce neuvedl, kdy měl takové sdělení zaslat, ani jakou formou tak měl učinit). Zároveň žalobce ve správním ani v soudním řízení odeslání tvrzeného sdělení nijak neprokázal, byť k tomu měl dostatek příležitostí.
18. Soud tak shrnuje, že při absenci součinnosti ze strany žalobce a absenci jakýchkoliv důkazních návrhů, bylo odložení věci řidiče a zahájení řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidla zcela v souladu se zákonem.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

19. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
20. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. dubna 2025

Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce